

۲۴۸ - ای یاران

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۴۸ - ای یاران

ای یاران، الحمد لله سر گشته بادیه عشقید و گمگشته صحرای محبت الله معتکف کوی یارید و پریشان آن زلف مشکبار در سبیل الهی بی سر و سامان شدید و بعشق جمال مبارک رسوا و پریشان، سرگشته‌اید و سودائی و گمگشته‌اید و شیدائی این موهبت را قدر بدانید و این فضل و کرم را مغتم شمردید. عنقریب ملوک و مملوک و وزیر و امیر و توانگر و درویش کلّ در تحت طبقات تراب مطمور و بی نام و نشان در زوایای قبور و شما هر یک مانند نجم بازغ از افق حقیقت بر عالم وجود ساطع بمرور اعصار و قرون لامع عزّت ابدیه شما روز بروز افزون گردد و در انجمن بالا با رخی روشن چنان جلوه نمائید که پرتو نورانی بر قرون و اعصار بتابد. لهذا باید دمبدم بکوشید تا سبب نورانیت عالم شوید و شب و روز خدمت نمائید تا باعث هدایت من فی الوجود گردید طیبان حقیقی شوید علیلان را شفا بخشید و زخمها را مرهم نهید نادانان را علم و عرفان بیاموزید و گمگشتگان را بسبیل نجات دلالت نمائید جامی دیگر بدور آرید و صهبائی دیگر بنوشانید و نشئه‌ای دیگر بخشید.

ORIGINAL

AUDIO